

Phóng Sự Ngược Ngạo

LTS: Phóng viên Con Ong tường trình buổi lễ Phát giải thưởng văn nghệ ThiệuNhi tại thành phố Toronto Canada, ngày 1 tháng 12 năm 2005. Buổi lễ được điều khiển bởi Em Xi Thúi Nga Nguyễn Ngạo Ngược và cô Kỳ Cục.

Ông Ngược Ngạo:

-Thưa quý vị. Rất hân hạnh, hôm nay được gặp gỡ và tiếp chuyện với quý vị trong buổi trao giải thưởng văn nghệ thiếu nhi của cộng đồng Toronto Canada.

Trên sân khấu hôm nay, mặc dù không phải là sân khấu Thúi Nga, nhưng đặc biệt có sự hiện diện của cô Kỳ Cục.

Cô Kỳ Cục:

- Kỳ Cục xin kính chào quý vị. Xin quý vị xá xá cho, sở dĩ hôm nay Kỳ Cục đi chân đất cũng vì nể tình anh Ngạo. Anh Ngạo quên đi giày 10 phân, sợ khán giả chê lùn, nên đã năn nỉ Kỳ Cục phải đi chân đất!... phải thế không anh Ngạo?... Ha... ha... Ha. (Cười theo kiểu Mai Siêu Phong).

Ông Ngược Ngạo:

- Vâng, thưa quý vị, trước khi chuyển sang phần trao giải thưởng cho các em trúng giải làm thơ và viết văn bằng tiếng Việt. Tôi xin kể hầu quý vị một câu chuyện. Thưa quý vị (xoaxoa hai bàn tay). Người tây phương thường lấy tên thánh để đặt tên con cái như Michael, Paul, John, James, Maria, Madelena vân vân. Còn người Việt chúng ta lại thích đặt tên con là Hùng, Dũng, Phước, Lộc, là Quốc Ái, là Quang Minh, là Lan, là Mai, là Cúc... để biểu lộ những mơ ước. Ước mong con cái của mình, mai sau lớn lên sẽ Yêu tổ quốc, Yêu giống nòi, sẽ quang minh chính đại, sẽ là anh hùng cái thế... Còn con gái, lớn lên sẽ đẹp như hoa Mai, hoa Lan, hoa Cúc...
Cô Kỳ Cục (ngắt lời anh Ngạo):

- Anh Ngạo à, Cho em được ngắt lời anh... Em không hiểu nổi, tại sao hai cụ thân sinh ra anh lại đặt tên anh là Ngược? Anh sanh ngược, hay là hai cụ thân sinh của anh ước mong sau này anh lớn lên cái gì cũng Ngược? Mà sao lại còn là Ngạo nữa kia?... Mà đúng vậy, anh là Ngược, cái gì anh cũng Ngược, cũng Ngạo... phải không thưa quý vị? ha...ha ha (tiếng cười Mai Siêu Phong)!!

Ông Ngược Ngạo, nắm hai bàn tay vào nhau, cười tùm, nhìn sang cô Kỳ Cục rồi chậm rãi trả lời:

- Cô Kỳ Cục à, cô không biết đấy thôi! Thấy mẹ tôi đâu có đặt tên tôi là Ngạo là Ngược đâu. Từ ngày dựng phải mồ cha QLVNCH trong cuốn băng B-40. Khán giả đặt cho tôi cái tên là Ngạo Ngược đấy thôi. Còn cô, sao cô lại là Kỳ Cục? Không lẽ bác Kỳ Cầu muốn đánh dấu một cuộc tình duyên kỳ quái? hay thân mẫu của cô mơ thích những... Cục... Kỳ?

Thưa quý vị. Trở về với chương trình phát thưởng và giới thiệu các văn tài tí hon. Tôi xin được giới thiệu với quý vị, các em đứng xếp hàng trên sân khấu là các em đã được ban giám khảo tuyển chọn trúng giải:

Ông Ngạo dắt một em đứng bên trái cùng ra giữa sân khấu hỏi:

- Cháu tên gì?

- Dạ, thưa cháu tên Lộc, Nguyễn văn Lộc

- Tên cháu hay lắm, ba cháu ngày xưa chắc làm quan nên mong ước được thêm bổng lộc.

Lần lượt, ông Ngược dắt từng em ra khỏi hàng để phỏng vấn:

- Cháu tên gì?

- Thưa cháu tên Hồng.

- Tên cháu đẹp lắm, chắc mẹ cháu yêu thích hoa hồng?

- Cháu tên gì?

- Thưa bác, cháu tên Phượng.

- Hoa Phượng ở Việt Nam, nhất là ở Huế, đến mùa hè, Phượng nở đỏ rực hai bên đường, đẹp lắm. Chắc chắn, mẹ cháu là người yêu thích hoa Phượng.

- Cháu tên gì?

- Dạ, Cháu tên Lan

- Tên cháu cũng đẹp nữa! tên một loài hoa quý, hoa Lan. Mẹ cháu chắc mê hoa Lan lắm phải không?

Bỗng từ dưới khán giả, một bà:

"Thất trông nhờn nhọt màu da

Ăn gì to lớn dầy dà làm sao".

Bà chạy vội lên sân khấu, nắm tay, kéo đứa con trai ra khỏi hàng, hất mặt hỏi ông Ngạo:

- Ông Ngạo! ông sẽ nói tôi yêu cái gì đây?... Xí !! đồ Em Xi cà chớn! Cu, đi về...!!!!

Bài Chửi Mất Gà

Tầng tổ ba đời, tam tộc, tiên sư, nội ngoại, phụ mẫu, thúc bá, cô dì, huynh đệ, tử muội của thằng nào đã ăn lương, ăn quýt, ăn trộm tiền Khiến-Chán của đồng bào tị nạn cộng sản.

Đồng tiền yếm trợ Khiến-Chán là đồng tiền xương, tiền máu, tiền mồ hôi, nước mắt, tiền bán trí óc, tiền lao động, cây bừa, quét dọn, tiền cay đắng, cơ cực, đồng tiền kiếm được lúc còn cầm què ngọng điếc của những năm đầu tị nạn, lang thang xứ người. Đồng tiền nó ở nhà bà, nó là tiền Đò, tiền nuôi mẹ, nuôi cha, nuôi chồng, nuôi vợ, nuôi con. Đồng tiền nó vào tay chúng mày nó là tiền ma, tiền quỷ, tiền âm phủ. Nó ám ảnh chúng mày ba đời, sáu kiếp. Nó là con Cú, con Cáo, con Quạ. Nó là thần Nanh, đồ Mỏ nó rút gan, rút ruột nhà chúng mày ra.

Chúng mày không nhả đồng tiền Khiến-Chán trả lại cho đồng bào, bà đóng ghế ba chân, buổi sáng bà bắc ghế trước cửa nhà chúng mày bà chửi, buổi tối bà ngồi chồm hổm trên mộ mẹ, mộ cha, mộ ông chúng mày bà rửa. Buổi trưa bà hú, bà nguyên, bà rửa cho cây nhà chúng mày vàng lá, cho quả thui chột, cho thần-trùng đến rút từng khúc ruột của cha ông, vợ con nhà chúng mày ra!

Bà hú 3 hồn, 7 vía những thằng ăn cướp, ăn lương ăn bản tiền Khiến-Chán. Bà réo 3 hồn 9 vía những con đàn bà làm mẹ, làm vợ, làm con chúng mày. Bà gọi ông cầm cờ xanh đứng đầu ngõ, ông cầm cờ đỏ đứng sau nhà, ông cầm cờ vàng bên hữu, ông cầm cờ trắng bên tả ếm nhà chúng mày, để con đầu thì ra ngược, để con sau thì ra ngang, để nữa thì ra con lợn, con cáo, con quỷ. Ba đời bốn kiếp cả giòng họ nhà chúng mày sinh quái thai, tuyệt tự, tuyệt tôn, tuyệt đến bảy mươi hai đời chó đẻ nhà chúng mày.

Thằng cha căng chú kiết, con dĩ nào ăn lương, ăn quýt tiền Khiến-Chán, tam tông tam tộc, tam đại nhà chúng mày, đàn ông thì chết trùng, đàn bà thì vào nhà thổ. Chúng mày không trả lại đồng tiền Khiến-Chán thì ăn miếng cơm ói ra miếng thịt, húp miếng nước thì máu trắng phòi ra đặng mũi, máu đỏ phọt ra đặng tai, ngủ giường thì giường xập, ngủ võng võng đứt, tắm ao thì chết chìm, ra đường thì xe bò cán bẹp đầu. Về Việt Nam thì thượng mã phong chết trên bụng đi.

Ồi giời ôi! bà mệt lắm rồi, bà vào trong nhà bà uống miếng nước, bà thấm giọng, lát nữa bà chửi tiếp. Bà chửi to hơn nữa cho làng nước hai bên, làng trên xóm dưới nghe, bà chửi cho chúng mày ăn nuốt không trôi, iả không ra, đái không tiêu, sinh bụng lên mà chết...

Ồi giời ôi! ... bà mệt quá rồi, bà tạm nghỉ. Chúng mày cứ ngồi chết dí ở đó mà đợi bà, rồi ghéch lỗ tai, vảnh lỗ nhĩ lên mà nghe bà chửi, bà chửi cho động mồ, động mả cha ông cố nội chúng mày. Tam đời tứ đại nhà chúng mày chết sinh, chết thối, thầy không mổ, không mả để chôn, kên kên nó rúc nó riả, cú tha, quạ mổ, giun mối nó đùn nó đục...

Ồi giời ôi!... bà mệt cái thân bà ... bà dứt hơi rồi!!

Bà Cả Đợi

Siêu Quậ